

مطالعه مناسبترین تراکم کاشت موز رقم دوارف گاوندیش

ابراهیم لطیفی خواه

چابهار ، خیابان ظفر جنوبی ، ایستگاه تحقیقات میوه های گرمسیری

موز با نام علمی *Musa spp* از خانواده *Musaceae* می باشد . سطح زیر کشت آن در شهرستان چابهار بالغ بر 2350 هکتار است. مقدار محصول سالیانه درهکتار بستگی به تراکم بوته در واحد سطح دارد. برای به دست آوردن حداکثر محصول با کیفیت خوب میوه به یک تراکم بهینه نیاز است که این تراکم با توجه به منطقه جغرافیایی، رقم، نوع خاک و سطح مدیریت متفاوت است. برای این منظور آزمایشی با 5 تیمار و چهار تکرار در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی برای سه نسل و برای مدت چهار سال از مرداد ماه 1383 در باغ زرآباد واقع در 185 کیلومتری چابهار با ارتفاع 14 متر از سطح دریا اجرا شده است. تیمارها شامل تراکم 1666 ، 2000 ، 2500 ، 3333 ، 4444 بوته درهکتار به ترتیب با فواصل 3×2 ، $2 \times 2/5$ ، 2×2 ، $2 \times 1/5$ ، $1/5 \times 1/5$ متر کشت

میوه های گرمسیری و نیمه گرمسیری - شفاهی

شدند. داده های به دست آمده از آزمایش تجزیه مرکب گردیده و میانگین آنها با استفاده از آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بیشترین ارتفاع بوته مربوط به تراکم کاشت 3×2 و $2/5 \times 2$ متر است. همچنین بیشترین تعداد پاجوش نیز مربوط به این دو تیمار است. تعداد پاجوش، میزان عملکرد، ارتفاع بوته، زمان به گل رفتن، میزان گیرایی پاجوشهای کشت شده و تعداد میوه در هر دست در سطح احتمال 5 درصد برای تیمارهای مختلف معنی دار است. در فاصله کاشت 3×2 متر کیفیت میوه خوب است اما مشکل علفهای هرز داریم و باید مرتب با آنها مبارزه کرد. عملکرد در فاصله کاشت 2×2 و $1/5 \times 1/5$ متر از بقیه بالاتر بود. ولی کیفیت میوه ها در فاصله کاشت $1/5 \times 1/5$ متر مطلوب نیست. همچنین پاجوشهای کشت شده با فاصله کاشت 3×2 متر زودتر از بقیه فواصل کاشت به گل رفتند.